

УВОД

Стечајно законодавство у нашој земљи је, уосталом као и целокупно трговинско (привредно) право, било је у директној вези са карактеристикама важећих друштвено-економских односа. Од Другог светског рата па до данас било је више промена у сфери стечајне регулативе које су пре свега биле израз специфичности и услова који су владали у нашој привреди. До 2004. године на снази је био Закон о принудном поравнању, стечају и ликвидацији. Због неопходности бољег и савременијег регулисања стечајног поступка, а у оквиру процеса реформи у нашој земљи, донет је нови закон који сада носи назив Закон о стечајном поступку.

Познато нам је који значај има стечајна регулатива у правном систему једне земље али и о потреби да она буде прилагођена решењима која владају у савременим тржишним привредама. Директно полазиште за нови закон о стечају код нас био је немачки закон о стечају из 1999. године који је и сам радикално изменио немачко стечајно законодавство. Карактеристике новог закона су такве да је наша регулатива из ове области сада у великој мери у складу са модерним светским решењима мада се и на овај закон могу чути примедбе (више процедуралне него суштинске природе).

Главне одлике Закона о стечајном поступку су: прецизније дефинисање разлога за покретање стечајног поступка, скраћење рокова вођења поступка, боља заштита поверилаца и на потпуно другачији начин регулисање поступка реорганизације стечајног дужника. Такође, може се навести и то да је улога суда сада да доноси судске одлуке пре него пословне, да је дата већа самосталност и одговорност стечајним управницима (професионализација и лиценцирање), не долази до аутоматских отказа запосленима, прецизирана је процедура уновчења имовине, прецизно регулисање стечаја са елементима иностраности и др.

Народна скупштина Републике Србије на седници Шестог ванредног заседања, 23. јула 2004. године, донела је Закон о стечајном поступку и Закон о лиценцирању стечајних управника.

1. ПОЈАМ ЛИКВИДАЦИЈЕ

Ликвидација привредног друштва спроводи се у складу са овим законом када друштво има довољно финансијских средстава за покриће свих својих обавеза, а нарочито:

ако му је изречена мера забране обављања делатности због тога што не испуњава услове за обављање делатности а у року одређеном у изреченој мери не испуни те услове, односно не промени делатност;

ако престану да постоје природни и други услови за обављање делатности;

истеком времена за које је основано;

ако се број оснивача, односно чланова привредног друштва, осим код акционарског друштва и друштва с ограниченом одговорношћу сведе на један, а у року од шест месеци, ако овим законом није другачије уређено, регистру се не пријави нови члан;

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com